

De bewoonster had in een hoek van de tuin een verticale buis in de grond geplaatst voor afvoeren van de urine.

(foto: J. Sijm)

'Urinevanger', een biologisch afbreekbaar middel dat de stank zou moeten absorberen.

(foto: J. Sijm)

In de tuin werden twee Gottinger varkens aangetroffen in een soort hondenmand.

(foto: J. Sijm)

Hoe ver gaat hobbymatig houden van dieren?

Bij de woningbouwvereniging Intermaris-Hoeksteen in Hoorn waren in 2010 meerdere stank- en overlastklachten van bewoners van een flatgebouw binnengekomen. De bewoners zouden overlast ondervinden van geur door fecaliën en urine van de huisdieren van de bewoonster van één van de flatwoningen en vooral van een tweetal varkens. Bij Intermaris-Hoeksteen waren schriftelijke verklaringen binnengekomen van (stank)overlast van vier omwonenden. Door een collega van de BPZ werd deze zaak opgepakt en het Regionaal milieuteam werd gevraagd om te assisteren bij deze kwestie.

De bewoonster, een oudere alleenstaande dame, zou twee keer per dag, 's ochtends en 's avonds de plek waar de varkens plasten, spoelen met bleekwater en/of een biologisch afbreekbare vloeistof, waardoor de urinelucht zou oplossen. Door de bewoonster van het bovengenoemde perceel was het televisieprogramma "De rijdende Rechter" ingeschakeld, omdat door Intermaris-Hoeksteen een procedure was gestart tegen de bewoonster voor het verwijderen van de varkens. Beide partijen hebben beloofd zich te houden aan het bindende advies van deze rechter.

Op 6 mei 2011 werd samen met de coördinator van de woningbouwvereniging ter plaatse een onderzoek ingesteld.

Zowel in de woning als in de tuin hing de penetrante geur van urine. In de tuin troffen wij twee Gottinger varkens aan in een soort hondenmand. Wij zagen dat op de plaats waar de varkens lagen, er

veel vliegen waren. Op andere plaatsen in de tuin waren geen vliegen. Verder troffen wij daar nog honden, konijnen, katten en kippen aan.

De bewoonster gaf aan dat zij de varkens beschouwde als haar 'kinderen' en dat zij zelfs bij haar in bed sliepen. Duidelijk was dat de varkens zowel in de tuin, als in de woning verbleven. In de achterdeur was zelfs een groot 'varkensluik' geplaatst, waardoor de varkens vrij toegang hadden tot de woning. Wij konden ons voorstellen dat over deze situatie en vooral de stank, werd geklaagd. De bewoonster vertelde ons dat zij tweemaal per dag de bestrating schoonspoort met de hogedrukreiniger en dat zij op de plaats waar de varkens doorgaans 'urineerden' het middel 'urinevanger' gebruikte. Dit was een biologisch afbreekbaar middel dat de stank zou moeten absorberen. Verder had de bewoonster in een hoek van de tuin een verticale buis in de grond geplaatst voor afvoer van de urine. Op deze pijp dreef een laagje wit gekleurd schuim. De bewoonster vertelde ons dat de pijp in de grond was geplaatst tot een diepte van ongeveer een meter twintig (1.20 meter), zodat het afvalwater met urine via het grondwater kon worden afgevoerd.

Het middel 'urinevanger' was volgens het veiligheidsblad een product geschikt voor het onderhoud van vloeren, tegels, wastafels, toiletten en urinoirs in sanitaire ruimten, vooral geschikt voor intensief gebruikte toiletgroepen in openbare ruimten. Een professioneel middel dus, dat in dit geval werd gebruikt op een oneigenlijke manier.

De bewoonster heeft van ons een proces-verbaal gekregen voor artikel 5 van het Lozingenbesluit bodembescherming en artikel 13 van de Wet bodembescherming. De milieudienst Westfriesland heeft een flankerende brief gestuurd en daarin de bewoonster gesommeerd om de bodemlozing meteen te beëindigen.

Op 20 mei 2011 zijn de televisieopnames gemaakt voor het programma van de rijdende rechter. Het programma zal waarschijnlijk na de zomer worden uitgezonden.

Meer informatie: J. Sijm, RMT Noord-Holland Noord Tel.06-53421792

Uitspraak van het gerechtshof Arnhem in de zaak aardappel tarra "grond"

Naar aanleiding van het aantreffen van kegelvormige bergen met aardappelen, loof, stengels en een klein beetje aanhangende grond op diverse locaties is er een onderzoek ingesteld naar een ondernemer in Oldebroek en zijn we uitgegaan van een overtreding van 10.2 lid 1 van de Wet Milieubeheer. (Het is verboden zich van afvalstoffen te ontdoen door deze te storten buiten een inrichting).

Uiteraard zijn er foto's genomen en is er met behulp van een spade onderzocht of er in deze aardappel berg meer grond zat verborgen. Dat bleek niet het geval te zijn. Het ging hier enkel en alleen om aardappelen.

De verdachte verklaarde tijdens het verhoor, dat er hier sprake was van aardappeltarra grond en dat hij onder de vrijstellingsregeling plantenresten en tarra grond viel. Tevens verklaarde hij dat het ging om één inrichting. Deze inrichting zou dan in Oldebroek en Lelystad gevestigd zijn.

Waar hebben we mee te maken:

Artikel 2 lid 1 onder h van het Besluit vrijstellingen stortverbod buiten inrichtingen

- kort gezegd - het storten van tarragrond buiten een inrichting uit, van het in de Wet milieubeheer onder 10.2 lid 1, genoemde verbod.

Tarragrond wordt in het Besluit gedefinieerd als 'aanhangende grond die vrijkomt bij het behandelen van het gewas na de oogst'.

In Artikel 6 lid 1 sub c van de Vrijstellingsregeling plantenresten en tarragrond is - kort gezegd - geregeld onder welke voorwaarden tarragrond, afkomstig van aardappelen in het bijzonder, buiten een inrichting gestort mag worden.

In Artikel 6 lid 2 van de Vrijstellingsregeling is - voorzover thans van belang - bepaald: Tarra grond van aardappelen is schoon en onverdacht en bevat geen toevoegingen met uitzondering van residuen anti-schuimmiddel.

Het Hof heeft gezien het grote aantal aardappelen beslist dat hier geen sprake meer was van aardappeltarra grond. Deze "stof" was aan te merken als een afvalstof. Het storten van een afvalstof is hiermee duidelijk geworden.

Buiten de inrichting? Hiervoor hebben wij de B.V.'s op diverse locaties zorgvuldig uitgeplozen. Uit gegevens van de Kamer van Koophandel en het kadaster

blijkt dat er sprake is van verschillende rechtspersonen en de percelen waarop gestort werd niet in eigendom van de verdachte.

Hierdoor kan dus niet worden gezegd dat er verdacht materiaal gestort is binnen de inrichting.

De verdachte is schuldig bevonden door het Hof en is een boete van 2000 Euro opgelegd.

De volledige uitspraak is na te lezen onder nummer LJN:BQ1301, Gerechtshof Arnhem, 21-001396-10

Meer informatie: L. Slingerland, milieuspecialist Regionaal Milieuteam politie Noord en Oost Gelderland

Onzorgvuldige gemeente

Op 6 juni 2011 is door het RMT van de politie Zaanstreek-Waterland een onderzoek ingesteld naar het vernielen, c.q. beschadigen van een beschermde inheemse plantensoort.

Uit het onderzoek bleek dat vermoedelijk planten van de soort 'Rietorchis', wetenschappelijke naam *Dactylorhiza majalis* subsp. *praetermissa*, een beschermde inheemse plantensoort, waren vernield, c.q. beschadigd. Dit zou zijn gebeurd tijdens maaiwerkzaamheden door personeel van een aannemer uit Westzaan in opdracht van de gemeente X. Deze maaiwerkzaamheden waren noodzakelijk om een open werkplek te creëren langs de oever van een stadsvijver voor het aanleggen van een zogenaamde 'ecologische oever'. In totaal ging het hierbij om

Aangetroffen kegelvormige bergen met aardappelen, loof, stengels en een klein beetje aanhangende grond. (foto: L. Slingerland)